

I DEN UNIVERSELLE FREDS FAVN

(Hovedtale holdt ved symposiet "Veier til Fred" i Griffith Universitet, Brisbane, Australia, søndag 28. september 2003 av Bjørn Pettersen).

Kjære venner og fredselskere!

Hvorfor søker vi fred? Hvorfor er fred så livsviktig for oss?

Fordi den allerede er her inne i oss uten at vi vet det! Vårt innerste vesen er alltid oversvømt med ubegrenset, uendelig fred og bare når vi innser det – når vi fullstendig erfarer den betingelsesløse, uutgrunnelige freden – kan vi i sannhet bli fredspersoner i denne verden. Og det er nøyaktig hva denne verden nå så sår trenger.

Hvordan finner vi denne indre freden?

Det er ingenting å finne fordi den allerede er der! Hver natt når vi sover er vi i virkeligheten absorbert i denne freden. Om natten opplever vi alle en viss periode som kalles "dyp drømmeløs søvn", og denne daglige dype sinnstilstanden er selve årsaken til vår idé om fred. Men akk! – vi er ikke bevisst denne opplevelsen – når vi våkner opp om morgenen, er den bare et vagt minne gjemt i dypet av vår underbevissthet. Og det er derfor vi ikke har noen klar idé om fred. Og det er derfor vi må gjøre freden bevisst i våre liv.

Hva er da virkelig fred?

Fred er ikke så mange ting – fred er ganske enkelt *harmoni*. Det er harmonien mellom motsetningene i livet. Når en person har fred med seg selv er den personen naturlig og fredfull, og fellesskapet tjener på å ha medlemmer som ham eller henne. Når mann og kone har et fredfullt forhold, blir deres barn harmoniske og hele samfunnet drar nytte av det.

Fred er visseilig ikke bare en pakt eller en avtale mellom krigende stridsmenn eller bare fraværet av vold, slik den vanlige internasjonale forståelsen av ordet nå er. Hvis fred bare er fraværet av noe, hva skal da dette tomrommet fylles med? Er ikke fred også nærværet av noe? Og hvis fred bare er en kontrakt på linje med en forretningsavtale, bør vi helt og holdent avskaffe ordet "fred" fra vårt ordforråd.

Hva er da det sanne ord for den harmoniske tilstand?

Det finnes et vidunderlig og vitenskapelig ord for fred eller harmoni som har eksistert i tusener av år i *sanskrit*, som er moderspråket til alle språk i den indoeuropeiske språkgruppen, og det er ordet *shanti*. Shanti er den korrekte lydytring for menneskenaturens harmoni og balanse med vekt på mental ro, opphøyethet og tilfredshet. Uten et riktig begrep og en fonetisk riktig lyd er det umulig å komme på de riktige ideene og å utvikle den riktige forståelsen. I India er Shanti, med stor S, gudinnen for "Universell Fred".

Hvordan kan shanti oppleves?

Shanti er alltid med deg – det er ditt innerste vesens naturlige tilstand. Siden den universelle natur alltid er i harmoni med seg selv, må vi lære fra naturen. En del av denne naturen innen vår egen individuelle sfære er vår egen kropp og vårt eget sinn, så vi vil måtte lære vårt eget kroppsspråk og lese vårt eget sinn for å kunne kjenne oss selv. Det ultimate spørsmålet i livet "Hvem er jeg?" vil ikke bli besvart gjennom litterære studier eller gjennom foredrag eller

informasjon som kommer til oss utenfra, og visselig ikke gjennom vitenskapelig genmanipulasjon eller annen biologisk endring av naturen, men gjennom å lære å kjenne og å harmonisere det vi allerede har fått fra naturen ved fødselen. Det er å stille seg inn på naturen og den universelle harmoni. Og det er livskunst og levnetskunst.

Ved å kjenne og å harmonisere oss selv vil shanti bli det naturlige resultat. Vi kan si det slik at fred er en positiv bivirkning av livskunst. Og hvordan kan fred virkelig komme til denne verden ellers – hvordan vil gudinnen Shanti ellers kunne stige ned på denne krigsherjede planeten Jorden og leve blant menneskeheten?

Kjære venner!

Hva med naturen – selve livsgrunnlaget for vår eksistens? Er det virkelig noen fred i naturen? Er det ikke alltid vold og krig i naturen?

Jo, det er det! I naturen er det en konstant "kamp for tilværelsen" og "den sterkestes overlevelse". Den enes død blir den andres brød – det er selve naturens lov. Faktisk mesker liv seg på liv i naturens overdådige overflod. I naturen er det alltid dualitet – den både gir og tar liv. Liv og død går alltid sammen, og den ene kan ikke være uten den andre. Og som alt liv ønsker å leve og ikke dø, prøver alltid de forskjellige livsformene, også innen den samme art, å dominere og å overvinne hverandre i overlevelsens kappløp. Likevel er naturen alltid i harmoni med seg selv på det samlede universelle plan fordi alle livsformene er avhengige av hverandre, og fordi naturen alltid opprettholder balansen mellom livets tre hovedprinsipper, nemlig *skapelse, opprettholdelse* og *ødeleggelse*. Det er meget nødvendig å forstå disse tingene for å kunne forstå hvordan konflikter og krig oppstår.

Mennesket er på toppen av livsformenes evolusjonære pyramide. Dets kropp og sinn er selve resultatet av alle disse livsformenes kamp gjennom millioner på millioner av livssykluser i evolusjonen. Så vi må bare innse at vår tydelige tendens til å dominere og å overvinne andre livsformer og hverandre er medfødt og nedarvet gjennom våre gener. Det er et naturens faktum og vi skulle ikke bli overrasket over å lære om det. Kanskje er det ubehagelig for de fleste av oss å reflektere over det, men hvis vi tenker litt ser vi snart hvordan denne volden i forskjellige former og med forskjellig styrke gjennomsyrrer vårt daglige liv og vårt samfunn. Bare tenk på den volden mesteparten av våre matvarer har blitt utsatt for før vi kjøper dem lekkert utseende og vakkert frambudt i steril plast i butikken. Grønnsaker og frukt blir behandlet med giftige kjemikalier fra begynnelse til ende, og den ujevnelige grusomhet som våre husdyr blir behandlet med i sine konsentrasjonsleire for effektiv produksjon av kjøtt, melk, egg, osv., får oss til å innse at vold ikke bare er medfødt gjennom våre gener, men også blir rikelig tilført på daglig basis gjennom vår mat og vår livsstil. Så ingen burde undre seg over hvorfor halvparten av alle våre såkalt "beste hjerner" er direkte engasjert i krigsindustrien og at en stor majoritet av all utdannelse, vitenskapelig forskning, handel og ressurser blir brukt til å mate krigsmaskineriet og på forskjellige måter til å dominere og til å overvinne hverandre.

Kjære venner!

Vi kan ikke løpe fra det faktum at det er en tendens i livet til å overvinne hverandre og at denne nedarvede tendensen forårsaker dominering, undertrykkelse og fiendskap, og også supermakter, imperialisme, konflikter og krig. Denne tendensen er en del av oss. Likevel føler vi at den ikke er akseptabel. Hvordan har det seg? Hvordan har det seg at mennesker fra mange kanter av verden har samlet seg her i Brisbane denne helgen for å utveksle tanker og

følelser om fred? Det er fordi vi som mennesker også har *samvittighet*. Du kan si at samvittighet er en guddommelig evne fordi den ikke er et produkt av evolusjonen. Den har alltid vært der selv før skapelsen, og denne rent menneskelige evnen er vår veiviser i denne ville verden og en stor harmoniserer.

Fordi vi som mennesker fremdeles bare er barn – fordi vi bare bruker mellom 5 til 10% av vår hjernekapasitet – og fordi vi ikke er bevisste oss selv som menneskelige vesener, følger vi fremdeles evolusjonens løp i overlevelsens kappløp, og det er derfor vi bevisst eller ubevisst drives til å overvinne hverandre. Vi gjør det – ok – og vi vil trolig *måtte* gjøre det etter som vår kropp og vårt sinn er et resultat av evolusjonen, men selve tingen her er at vi ikke vet *hvordan* vi skal overvinne! Og det er det vi må lære. Vi må lære å overvinne hverandre med samvittighet, visdom, kjærlighet, medlidenhet og medmenneskelighet. Dette er livskunst og levnetskunst, så la oss bli livskunstnere!

Kjære venner!

Det essensielle menneskelige vesen er virkelig ikke et produkt av evolusjonen. Vår kropp og vårt sinn er bare instrumenter for å kunne kjenne oss selv og for å kunne uttrykke oss selv. Hvem er så vi? Vi er "Det" (det finnes virkelig ikke noe ord så vi må bare kalle det "Det") – det ubeskrivelige, uforståelige "Det" som er langt hinsides fornuftens, tankens og sinnets rekkevidde – som aldri var født og som aldri vil dø – som er uforanderlig og evigvarende. **Mine kjære venner!** – vi er ikke mange, vi er bare Én som framtrer som mange. I virkeligheten er det ingen forskjell på meg og deg og "Det" – det er bare en Énhet i hele det tilsynelatende mangfoldet.

Betyr det at individet ikke teller?

Nei, slett ikke! Hvert enkelt menneskelige vesen er virkelig en unik manifestasjon – det eneste uttrykk i sitt slag for livsstrømmens uendelige utfoldelse og framvisning. Det er et mikrokosmos i makrokosmos som betyr at det ikke er noen ting der ute i hele det uendelige univers som ikke også er her inne – inne i oss selv. Hvert individ er som en stråle fra Livets Sol eller som en bølge på Altets Hav. Vi er Én i essens og tilhører hverandre.

Så hvorfor skulle vi ikke føle fred? Når vi innser vår sanne identitet hvem vi virkelig er, hinsides navn og form, tittel eller hvilken som helst forestilt identitet, er det bare et utgrunnelig hav av fred og harmoni uten begynnelse og slutt, uansett hva som måtte skje på utsiden av denne verden. Og når dette enorme fredspotensialet blir frigjort i verden gjennom mange aktive individer over hele kloden, kan vi håpe på etableringen av universell fred.

Kjære venner!

Ja, dette er alt veldig bra, sier du kanskje, men bare på det individuelle plan. Hva med det kollektive plan – hva med verden og verdenssituasjonen?

På det internasjonale politiske plan i en ikke så fjern framtid, etter utløsningen av den nåværende konflikten, tror jeg det vil oppstå en Verdensregjering som blir basert på De Forente Nasjoner og Menneskerettighetserklæringen og som blir ledet av virkelig gode og åndelige mennesker som har evnen til å tenke på og å bry seg om andre, og som er fast bestemt på å arbeide for hele menneskeheten. Denne Verdensregjeringen vil måtte forby fire ting, nemlig *supermakter, tyranner, terror og hevn*.

Men før det, og *så snart som mulig*, trenger verden nå en stor forenende institusjon som fokuserer på mennesket, menneskets liv og medmenneskelighet for fred og harmoni i verden. Et inspirerende senter for menneskerettigheter, menneskeverdighet og mest av alt menneskemuligheter – et åndelig fristed hvor alle kan møtes som mennesker og kommunisere som menneske til menneske. Et menneskelig åndelig fyrtårn som ikke bare vil inspirere individer, men også De Forente Nasjoner og andre organisasjoner, institusjoner og skoler over hele verden.

En slik institusjon er det store Fredsuniversitetet. Ideen om Fredsuniversitetet ble brakt til Norge og vesten fra Himalaya av den indiske sannyasin, dikter og filosof Swami Sri Ananda Acharya tidlig i det 20. århundre. Han skrev om den i to av sine bøker og erklærte i 1920 at Fredsuniversitetet ville komme "om en hundre års tid". Swami Anandacharya bodde på Tronfjell i Alvdal i Norge fra 1917 til 1945. Hans grav ligger nær toppen av fjellet, og på et stort platå på dette fjellet som kalles "Fredsplataet", fant han det perfekte sted for det framtidige Fredsuniversitetet. På dette platået har det i nyere tid blitt reist et monument som både er en minnestein over Swami Anandacharya og samtidig grunnsteinen til Fredsuniversitetet.

Senere, i 1989-90, besøkte en annen indisk sannyasin, Swami Paramananda, Tronfjell og inspirerte storlig til gjenopplivelsen av den gamle ideen som han ga mange nye impulser og videre detaljer til. Swami Paramananda, som er min personlige lærer-venn, var en høyst bemerkelsesverdig og vidunderlig personlighet som enda har til gode å bli kjent i verden som helhet. Han besøkte Tronfjell igjen i 1993, 1995 og i 1998, og han forlot sin kropp i India i 1999, bare 45 år gammel.

Gjennom de seneste ti årene, siden 1993, har noen av oss på Tronfjell i Norge, på den andre siden av jordkloden, arbeidet med et konkret prosjekt for etableringen av verdensfred gjennom det store Fredsuniversitetet som faktisk er et "humaniversitet for universell harmoni".

Tronfjell Fredsuniversitet vil bli et internasjonalt senter for menneskeheten – fri fra dogmer, "ismer" og fordommer, og uavhengig av organisasjoner, religioner, ideologier og politiske eller åndelige trender. Det vil være åpent for alle uten hensyn til alder, kjønn, rase, mentale legninger eller tilhørigheter. Dets holdning vil være at "det samme hjerte banker i oss alle" og at menneskehetens kjerne er en enhet med en åndelig dimensjon som er felles for alle. Det vil fungere som et transnasjonalt forum for fred og menneskeverdighet hvor enhetlige konferanser med disse tema vil avholdes. Det kan også være vertskap for fredsforhandlinger på politisk og diplomatisk toppnivå. Dette universitetet blir ikke et universitet i ordets vanlige forstand med eksamener, vitnemål og grader hvor læring er basert på tilegnelsen av informasjon. Studenten vil kun utfolde hva han eller hun allerede har i seg selv fordi virkelig utdannelse er manifestasjonen av den fullkommenhet som allerede finnes i mennesket.

Livet er en reise for å nå Fullkommenhet og denne Fullkommenheten er allerede i oss. Den vil manifesteres gjennom åndelighet eller "Livskunst" ved å "Lære kroppsspråket", "Lese sinnet" og å "Kjenne deg Selv", som vil utgjøre hovedkurs og aktiviteter i Fredsuniversitetet. Som mennesker har vi fått alt vi trenger fra Naturen ved fødselen og kun gjennom kroppens og sinnets instrumenter skal vi lære å kjenne oss selv. Fred blir det naturlige resultatet av dette og bare ved å erfare og å leve fred på det individuelle plan kan fred bringes ut på det kollektive plan. Fred er harmoni individuelt så vel som universelt.

Tronfjell Fredsuniversitet vil arbeide systematisk for å etablere liknende fredsuniversiteter i

fjellene i andre land og kontinenter over hele verden. Ideen er at den enkelte studenten ikke bare vil lære å kjenne seg selv, men også andre medmennesker fra forskjellige nasjoner og raser ved å leve sammen i hvert universitet og så ambulere mellom de forskjellige universitetene kloden rundt. På denne måten vil studentene også lære kulturene, skikkene, geografien og forholdene hos andre folk og på andre steder over hele verden inntil de til slutt har blitt venner med alle folk, land og kulturer. Etter endt studietid ved Fredsuniversitetet vil studentene bli lærere i livskunst og fredsvisdom i det vanlige skolesystemet og andre steder. På denne måten vil det med tiden bli mer og mer umulig for de kommende generasjoner å gå til krig mot hverandre.

Dette er faktisk en konkret og praktisk plan for verdensfred, og hvis vi kan gå helhjertet inn for den, vil den bli en realitet. Trolig er det ingen annen måte å gjøre det på hvis vi noensinne skal kunne virkeliggjøre ideen om verdensfred. Bevissthetsheving i en stor og harmonisk skala er nødvendig gjennom utdanning og gjennom mange liknende Fredsuniversiteter over hele verden. Og med ferdige studenter i nøkkelposisjoner innen utdanning og administrasjon i hvert land, bør det være et berettiget håp om å etablere fred i verden.

I vårt pågående prosjekt for Tronfjell Fredsuniversitet i Norge har vi nå fullført så mye planleggingsarbeid og presentasjonsarbeid vi kan på dette stadium i prosessen. Vi vil nå søke aktivt etter mulige finansielle og moralske støttespillere og velgjørere for prosjektet over hele verden.

Kjære venner!

Vår oppmerksomhet går hele tiden *utover*. Faktisk er hele den vestlige verdens virkelighetsoppfatning og kultur basert på de inntrykkene vi mottar fra våre fem fysiske sanser. Vitenskapen, som nå er vår etablerte guide og høyeste autoritet i alle anliggender som gjelder menneskelig liv, er fullstendig basert på disse skjøre og evigforandrende sanseinntrykkene. Og selv før etableringen av den moderne vitenskapen hadde vi filosofier og religioner som aldri kunne produsere meningsfulle ord eller uttrykk om fundamentale ideer og spørsmål i livet. Det er derfor de tre forskjellige begrepene om "sjel", "sinn" og "ånd" er blitt brukt vilkårlig om hverandre for å beskrive den samme tingen gjennom hele vår kulturelle tradisjon og litteratur fra de gamle grekerne opp til i dag. Og det er derfor vi ikke kan finne tilsvarende motstykker i noen av de vestlige språkene i den indoeuropeiske språkgruppen til de mest sentrale begrepene i sanskrit-språket ("Østens latin") som *brahman*, *atman*, *dhyana*, *samadh*, *samsara*, *karman* og *shanti*, som beviser at den vestlige del av verden sågar aldri engang tenkte på disse helt essensielle og viktige tingene i våre liv. Det vestlige sinns innerste natur er å søke etter Sannheten gjennom den synlige og fysiske berørbare verden. Og det er derfor vi oppfant ordet "religion" som betyr å "gjenoppta båndet" (til Gud), som om det var mistet eller glemt. Vi har ennå ikke oppdaget sinnet – som vi har forvekslet med den fysiske hjernen. Bare helt nylig har utforskningen av menneskets mentale sfære begynt.

Men mennesket er så mye mer enn bare kropp og sinn, og for menneskehetens overlevelse er det helt nødvendig å akseptere det og å realisere det. Derfor trengs mer og mer *innadrettet* oppmerksomhet på det individuelle plan uten at vi glemmer våre forpliktelser til våre medmennesker og andre vesener i naturen på det kollektive plan.

Hver dag passerer vårt sinn gjennom tre veldig forskjellige stadier eller tilstander: *våkentilstanden*, som vi opplever akkurat nå (forhåpentligvis!), *drømmetilstanden*, i hvilken mesteparten av vår søvn tilbringes, og den *dype drømmeløse søvntilstanden* som vanligvis varer et

par timer under søvnen. Våkentilstanden liker vi å tenke på som *bevisst*, og drømmetilstanden er uten tvil *underbevisst* siden vi bare husker svært lite av den når vi våkner opp, mens den dype drømmeløse søvntilstanden er nesten helt *ubevisst*. Og så er det en fjerde tilstand som på sanskrit kalles *Turiya*, den "transcendentale tilstanden", som er *uten* sinn og som blir beskrevet som "superbevisst".

Mine kjære venner!

Hvis du ønsker å løse livets gåte, og hvis du ønsker å kjenne sannheten om deg selv, må du gå gjennom de mørke sinnsrommene til drømmetilstanden og den dype drømmeløse søvntilstanden med lyktelyset fra din bevisste våkne sinnstillstand. Bare da, hvis Gud tillater det, vil du kunne berøre livets Absolutte Sannhet. Og husk! – den er alltid med deg og alltid ledsaget av Shanti, av Universell Fred – faktisk *er* det deg! Mine kjære venner! Du er Det!

Shanti – Shanti – Shanti!

Tusen takk for oppmerksomheten!